

Ba Bông Margueritte

Trong cái bình, bạn thấy Ba Hoa Cúc, phải không?
Trong nỗi nhớ nỗi mong, tôi có bài thơ mới...
Dù bạn không chờ đợi, ai cấm lòng tôi vui
Khi tôi nghĩ tới người tận đầu sông cuối biển?

Bạn là con chim én mang cho đời mùa Xuân!
Bạn là niềm băng khuâng trong đời tôi chiều, sáng...
Có khi bạn tan tản như khói thuốc lá bay!
Dù không được nắm tay, tôi hôn người qua gió...

Qua ba bông cúc nở...trắng như áo dài xưa
Trắng như Đà Lạt mưa, mưa phùn những ngày Tết!
Đi, không là đi biệt! Bạn ơi tôi đang về...
"Em có nghe tóc thề có bàn tay ai vuốt?"

Tôi nói với hoa cúc như nói với người xa
Có thể em đọc qua / bài thơ / hay không đọc,
Không ai cấm bông cúc nở tự nhiên như nhiên!
Có thể là tôi điên đọc câu Kinh của Phật...

Có thể em khóc ngắt: "Anh hôn em trong mơ!".
Buổi sáng đây, bây giờ / bên em là buổi tối
Mình xa nhau với vợ / thơ anh với vợ buồn,
Để em thấy mãi còn hương hoa ngày tháng cũ!

Em ơi anh không giấu tiếng của trái tim nha!
Cho nó nở thành hoa cho em hôn trả lại...
Có thể môi em tái, anh nghĩ về mùa Đông
Em đi ra bờ sông thấy hoa bắp trong gió...

Thơ Trúc Thông cũng nở những câu buồn thật buồn!
Em ơi nước mắt tuôn trong bài thơ đầu tháng!

*

Tháng Ba trời rất nắng, người ta bệnh rất nhiều
(không phải bệnh Tình Yêu...mà bệnh vì hoa nở!)
Hàng năm mùa Nhung Nhớ tự nhiên về nhớ nhung!
Không gửi em bông hồng, anh gửi em bông cúc!

Vuốt em từng sợi tóc! Tóc dài bao nhiêu năm?

Em ơi anh hỏi thăm gió từng chiều từng sáng...
Anh hôn em trên trán, anh hôn em bàn tay,
Anh hôn em chỗ này, anh hôn em chỗ nọ...

*Ba bông cúc đang nở chỗ nào trong lòng em?
Anh có nghe tiếng tim của em đập trong ngực!
Anh có nghe em khóc mong manh chiều mong manh...
Mong manh chiều long lanh...*

Trần Vấn Lệ